

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 6Csp/206/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617203637
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štefčík
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3617203637.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudcom JUDr. Petrom Štefčíkom v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692 proti žalovanému: H. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., D. P. XXXX/XX, o zaplatenie 878,86 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 86,28 € spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 86,28 € od 28.07.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

III. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov prvostupňového konania a trov odvolacieho konania v rozsahu 87,90%.

odôvodnenie:

(1) Žalobca sa podanou žalobou domáha proti žalovanému zaplatenia sumy 878,86 € s úrokmi vo výške 547,95 €, s úrokmi vo výške 25,5% p.a. zo sumy 878,86 € od 28.07.2017 do zaplatenia a s úrokmi z omeškania vo výške 5,25% p.a. zo sumy 878,86 € od 28.07.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že je právnym nástupcom pôvodného veriteľa Poštová banka a.s., ktorý so žalovaným uzavrel zmluvu o úvere č. 3223347812. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver 1200 €, ktorý riadne a včas nesplácal. Právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na neplatenie splátok a na možnosť zosplatnenia a po márnom uplynutí lehoty pristúpil k zosplatneniu pohľadávky. Proti žalovanému si uplatňujú aj dohodnutý úrok 25,5% ročne a úrok z omeškania 5,25% ročne od 28.07.2017, hoci k omeškaniu došlo už skôr.

(2) Žalobca ako dôkazy navrhol vykonať Zmluvu o úvere číslo 3223347812, Obchodné podmienky pre úver, Všeobecné obchodné podmienky, Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 13.06.2017 s príslušnou časťou prílohy, listinu „aktuálny stav úveru“ z 7.6.2017, výzvu na úhradu dlžnej sumy, sadzobník poplatkov.

(3) Súd žalobu doručil dňa 05.12.2017 žalovanému s tým, že ho vyzval, aby sa k nej vyjadril a aby označil dôkazy, ktoré chce, aby boli v konaní vykonané a poučil ho o jeho procesných právach a povinnostiach. Žalovaný svoje právo nevyužil, v súdom určenej lehote sa k žalobe nevyjadril a žiadne prostriedky procesnej obrany nepoužil.

(4) Súd vo veci rozhodol v súlade s § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z.z., Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) bez nariadenia pojednávania, pretože v spore išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1 000 eur.

(5) Rozsudkom zo dňa 24.01.2018 (ECLI:SK:OSPE:2018:3617203637.3) súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal plný nárok na náhradu trov konania. Rozhodol tak z dôvodu, že žalovaný

nárok posúdil ako premlčaný a keďže išlo o nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, v súlade s § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu vyhlásenia rozsudku na premlčanie prihliadal ex offo.

(6) Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil poukazom na inštitút zosplatnenia dlhu, pričom podľa neho nedošlo k zániku zmluvy. Poukázal na to, že podľa neho vyhlásením predčasnej splatnosti úveru sa premlčuje celý úverový vzťah naraz. Zároveň poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 07.02.2018, podľa ktorého je ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky. V odvolaní sa ďalej zaoberá posúdením začiatku plynutia premlčacej doby. Okrem toho uvádza, že napadnuté rozhodnutie považuje za nepreskúmateľné vo svojom odôvodnení. Ďalej v odvolaní polemizuje s aplikáciou Občianskeho zákonníka na posudzovaný právny vzťah a s rozsahom ochrany poskytovanej spotrebiteľovi ako slabšej strane v právnom vzťahu.

(7) Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 29.05.2019 sp. zn. 19Co/102/2018 rozsudok súdu prvej inštancie na odvolanie žalobcu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodol tak z dôvodu, že Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci PL. ÚS 11/2016 vyhlásil nález, podľa ktorého ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na ktorom súd prvého stupňa založil svoju argumentáciu v napadnutom rozsudku, nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Postup súdu prvej inštancie pri aplikácii § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. teda bol síce v súlade s vtedy účinným zákonom, ale nebol v súlade s Ústavou Slovenskej republiky. Odvolací súd sa ďalej nestotožnil s námietkou žalobcu, že na právne vzťahy medzi ním a žalovaným sa nemá aplikovať Občiansky zákonník. S poukazom na rozsudok NS SR sp. zn. 3MCdo/14/2014 zo dňa 21.04.2015 sa ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa mali použiť normy obchodného práva, pričom toto ustanovenie sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok zrušil pre protiústavnosť aplikovaného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. Keďže vykonané dokazovanie súd prvej inštancie vyhodnocoval len v rozsahu potrebnom na zistenie premlčania, je potrebné doplnenie dokazovania, preto bol napadnutý rozsudok v celom rozsahu, vrátane závislého výroku o trovách konania, zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

(8) Súd prvej inštancie na prejednanie veci nariadil na 21.10.2019 pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovaného. Žalobca súdu dňa 23.09.2019 písomne (elektronickými prostriedkami) oznámil odvolanie plnomocenstva udeleného právnenému zástupcovi a zároveň ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní. Žiadal, aby sa na pojednávaní konalo a rozhodlo v ich neprítomnosti. Žalovaný si predvolanie na pojednávanie na pošte v odbernej lehote nevyzdvihol a súdu sa vrátilo oznámenie o jeho nedoručení.

(9) Súd spor prejednal na pojednávaní dňa 21.10.2019 v súlade s § 180 CSP v neprítomnosti strán sporu.

(10) Súd na pojednávaní opätovne vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi (vzhľadom k tomu, že prvotné dokazovanie pred rozhodnutím bez pojednávania zrušeným rozsudkom bolo vykonané len v tom rozsahu, v ktorom bolo potrebné pre zistenie premlčania), pričom z vykonaných dôkazov zistil nasledujúci skutkový stav.

(11) Zo zmluvy o úvere číslo 3223348712 na čísle listu spisu (ďalej len „č.l.“) 55 a 56 vyplýva, že žalovaný ako dlžník a spoločnosť Poštová banka a.s. ako veriteľ uzavreli dňa 25.06.2012 zmluvu, predmetom ktorej bol úver vo výške 1 200 €. Zmluve bolo pridelené číslo 3223347812. Zmluva má podobu zmluvného formulára vopred pripraveného veriteľom. Nevyplýva z nej, že by ju žalovaný uzatváral v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Veriteľ pritom bol v čase uzavretia zmluvy bankou. V zmluve je v čl. 3 uvedené, že dátum konečnej splatnosti úveru je 14.06.2016, počet splátok je 48, dátum prvej platby je 14.07.2012, priemerná RPMN na trhu je 46,52%, výška mesačnej splátky je 40 €, úroková sadzba je 25,50% p.a., RPMN banky je 32,18%, celková výška nákladov je 772,50 €, dátum platieb je k 14. dňu v mesiaci. Okrem toho je v zmluvnom formulári uvedené, že „Celkovú čiastku Úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom.“ Právne vzťahy účastníkov zmluvy sa riadia okrem iného aj Všeobecnými obchodnými podmienkami a Obchodnými podmienkami pre úver - „dostupná pôžička“ a Sadzobníkom poplatkov.

(12) Z Obchodných podmienok pre úver na č.l. 20 až 23 súd zistil, že upravujú právne vzťahy zmluvných strán neupravené v zmluve o úvere. Pre účely rozhodnutia v tejto veci súd považoval za podstatné zistenie, že v čl. 6.2. je dohoda o možnosti zosplatnenia celého úveru v prípade omeškania s platením čo i len jednej splátky.

(13) Všeobecné obchodné podmienky na č.l. 36 až 54 obsahujú ustanovenia regulujúce tie právne vzťahy účastníkov zmluvy, ktoré nie sú upravené v zmluve a v osobitných podmienkach. V čl. 3.12 obsahujú možnosť veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v prípade (okrem iného) omeškania klienta trvajúceho viac ako 10 dní.

(14) Zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 13.06.2017 s príslušnou časťou prílohy na č.l. 24 až 32 a na č.l. 9 vyplýva, že pôvodný veriteľ Poštová banka a.s. postúpil pohľadávky zo zmluvy o úvere 3223347812 do výšky istiny 878,86 €, úrokov 515,37 €, bežných úrokov 25,5% a sankčných úrokov 5,25% na žalobcu ako postupníka.

(15) Z listiny „Aktuálny stav úveru“ z 07.06.2017 na č.l. 16 až 17 súd zistil žalovaný vyčerpal úver v plnej výške. Splatil naň 25 splátok po 40 € a jednu platbu vo výške 113,72 €, čo je spolu 1 113,72 €. Jednotlivé splátky splácal spravidla s omeškaním, pričom od 14.01.2014 splátky nesplácal, až 02.05.2014 uhradil 114,86 €. Ďalšie splátky splácal nepravidelne, naposledy zaplatil 23.09.2015 sumu 40,76 €.

(16) Z výzvy na úhradu dlžnej sumy na č.l. 54 vyplýva, že predchodca žalobcu zosplatnil z dôvodu porušenia zmluvných podmienok úver ku dňu 21.07.2014. Výšku dlhu vyčíslil na 934,65 € a žalovaného vyzval na jeho zaplatenie do 10 dní od doručenia výzvy. Výzva bola žalovanému doručená poštou dňa 25.07.2014.

(17) Sadzobník poplatkov na č.l. 33 až 36 obsahuje poplatky týkajúce sa poskytnutého úveru. Vzhľadom k právnomu posúdeniu sporu súdom neobsahuje tento dôkaz žiadne skutočnosti relevantné pre rozhodnutie vo veci samej.

(18) ej7ienky poskytnutia úverov. skom elené JUDr. úhradu dlhu. . tovať. Boli zaslané 4 upomienky v súlade so splátkou úveru e-mailPodľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

(19) Podľa § 2 písm. a), b), d) citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

(20) PodPodPoPPodľa § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

(21) Podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

(22) Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

(23) Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

(24) Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

(25) Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

(26) Podľa § 37 ods. 3 OZ právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný.

(27) Súd v prvom rade skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na podanie žaloby. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zistil, že pôvodný veriteľ - Poštová banka a.s. postúpil pohľadávku uplatnenú v tomto konaní na súčasného žalobcu. Preto je žalobca na podanie žaloby aktívne vecne legitimovaný (je majiteľom pohľadávky proti žalovanému, ktorá bola uplatnená v tomto spore).

(28) Súd pri rozhodovaní vychádzal z toho, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom k tomu, že ju právny predchodca žalobcu uzavrel v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný pri jej uzatváraní nekonal v rámci obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, ide zároveň o zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

(29) Zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., keďže v nej chýba správne uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Celková čiastka úveru podľa zmluvy predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom, avšak uvedenie konkrétnej sumy v zmluvnom formulári absentuje. Sankciou za neuvedenie tohto údaju je podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

(30) Zákon o spotrebiteľských úveroch je v tomto prípade celkom jednoznačný, keď vyžaduje uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Priemerný spotrebiteľ si musí byť pri uzatváraní zmluvy vedomý, akú presnú čiastku veriteľovi spolu zaplatí. Priemerného spotrebiteľa nemožno považovať za dostatočne informovaného o všetkých relevantných podmienkach spotrebiteľského úveru, ak sa od neho vyžaduje, aby sám urobil matematický prepočet v zmluve uvedených položiek alebo ak síce matematický výpočet urobí veriteľ, avšak urobí ho nesprávne. Zákonným následkom takého postupu je vznik nevyvrátiteľnej domnienky, že sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nič na tom nemení ani záver obsiahnutý v rozhodnutí Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 (rozhodnutie sa povinnosťou uviesť v zmluve celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nezaoberať).

(31) Okrem toho je zmluva v tej časti, v ktorej bola dojednaná odplata za poskytnutie úveru, nejasná a nezrozumiteľná. Podľa formulára je výška mesačnej splátky 40 € a počet splátok 48. Súčin mesačnej splátky a počtu splátok je suma 1 920 €. Istina úveru je 1 200 €. V zmluve o úvere je však uvedené, že celková výška nákladov je 772,50 €. Rozdiel súčtu všetkých splátok a poskytnutej istiny je pritom 720 €. Ak by bola skutočná výška nákladov 772,50 €, tak pri 48 splátkach by musela byť výška splátky 41,09 € $((1\ 200 + 772,50) : 48)$. Uvedené nezrovnalosti spôsobujú, že zmluva o úvere je neurčitá a nezrozumiteľná. Nemožno totiž dospieť k záveru, že by šlo len o chyby v počítaní. Žiadnou matematickou metódou sa nedá dospieť k záveru, či bolo vôľou strán uzavrieť takú zmluvu, predmetom ktorej bude úver s nákladmi na jeho vrátenie 772,50 € alebo 720 €.

(32) Súd preto dospel k záveru, že žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie odplaty za poskytnutie úveru. V tejto časti je totiž zmluva nejasná a nezrozumiteľná. Okrem toho v zmluve absentuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

(33) Keďže žalovaný čerpal úver vo výške 1 200 € a splatil z toho sumu 1 113,72 €, ostáva mu zaplatiť suma 86,28 €. $(1\ 200\ € - 1\ 113,72\ €)$ Preto súd žalobcovi vo výroku I. tohto rozsudku priznal sumu 86,28 €.

(34) Keďže je žalovaný so zaplatením tejto sumy v omeškaní, patrí žalobcovi popri nej aj úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, vo výške podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Konečná splatnosť dlhu žalovaného bola zmluvne dohodnutá na 14.06.2016. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania až od 28.07.2017, kedy už žalovaný nepochybne bol v omeškaní. Súč viazaný rozsahom žalobného návrhu v zmysle § 216 CSP súd nemohol žalobcovi priznať úrok z omeškania za skoršie obdobie, ako si uplatnil v žalobnom návrhu, hoci bol žalovaný v omeškaní už skôr. Preto žalobcovi priznal úrok z omeškania od 28.07.2017.

(35) Výšku úroku z omeškania súd určil tak, že ku dňu 15.06.2016 bola úroková sadzba ECB 0% ročne, pričom žalobcovi podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. patrí úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší, čo je 5% p.a.

(36) Podľa § 232 ods. 2, ods. 3 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

(37) O splatnosti prisúdenej sumy súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP. Na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie súd dôvod nezistil.

(38) Vo zvyšku súd žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca nepreukázal vznik nároku na odplatu za poskytnutie úveru (dohoda o odplate je nejasná a úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov) a v žalobe uplatnená sadzba úroku z omeškania (5,25%) o 0,25 percentuálneho bodu prevyšuje zákonnú sadzbu úroku z omeškania platnú v prvý deň omeškania (5% ročne).

(39) Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

(40) Podľa § 396 ods. 1, ods. 3 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

(41) Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

(42) Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Súd rozhodoval nielen o trovách konania v prvej inštancii, ale v súlade s § 396 ods. 3 CSP aj o trovách odvolacieho konania. Za podstatný pritom pri určení rozsahu nárokov považoval konečný procesný úspech a procesný neúspech sporových strán. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 1 426,81 € (v tejto časti nárok vyčíslil, pozostáva z istiny 878,86 € a kapitalizovaných úrokov 547,95 €) a nevyčísleného príslušenstva. Súd mu priznal rozsudkom 86,28 € (istinu) a nevyčíslené príslušenstvo (úrok z omeškania). Súd teda vychádzal z toho, že procesný úspech žalobcu predstavuje 6,05% z predmetu konania ($86,28 \text{ €} / 1\,426,81 \text{ €} \times 100\%$) a procesný úspech žalovaného predstavuje 93,95% z predmetu konania ($1\,340,53 \text{ €} / 1\,426,81 \text{ €} \times 100\%$). Čistý procesný úspech žalovaného po odpočítaní jeho neúspechu je vo výške 87,9% ($93,95\% - 6,05\%$). V tomto rozsahu preto súd žalovaného priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v oboch jeho stupňoch.

(43) O výške trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **m o ž n o** podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na toto podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.